

Σώπα όπου να 'ναι θα σημάνουν οι καμπάνες

Θα αναρωτιέστε τι δουλειά έχει ο στίχος του Ρίτσου και το εμβλημα του Θεοδωράκη σ' ένα ιατρικό περιοδικό. Ας πούμε ότι επιτρέπεται στον αρθρογράφο να υπερβάλλει. Υπερβάλλω όμως; Γιατί καμπάνες και σύντομα και σίγουρα θα ηχήσουν.

Θα ηχήσουν για τους συναδέλφους στο Ι.Κ.Α. με τη σύμβαση των 2 ετών που θυμίζει νέγρους σε φυτεία του Αμερικάνικου Νότου το 1700. Θα ηχήσουν για τους συνδικαλιστές εργατοπατέρες μας. Θα ηχήσουν και για την πολιτική ηγεσία οργανισμών, ταμείων και υπουργείων.

Εδώ και μερικές εβδομάδες βιώνω την αγωνία και τον αγώνα συναδέλφων 40άρηδων και πλέον, που περιμένουν την απόλυσή τους από το Ι.Κ.Α., καθώς αρχίζουν να λήγουν οι συμβάσεις τους. Λήγουν; Μάλιστα. Δεν ξέρω και δεν μπορώ να φανταστώ ποιο διεστραμμένο νομικά μυαλό εισηγήθηκε τέτοιες συμβάσεις, ξέρω όμως ότι εξίσου νοσηρό και πολιτικά βλακώδες είναι και το μυαλό που ισχυρίζεται ότι πρέπει να ισχύσει ο νόμος και να απολυθούν οι γιατροί γιατί έληξε η σύμβασή τους - άρα και ο λόγος πρόσληψής τους. Δηλαδή προφανώς κάποιος ηλίθιος φωστήρας και υπουργοσωστήρας (από αυτούς που μαζεύονται γύρω από κάθε θέση εξουσίας), εκθέτει υπουργούς και διοικητές αλόγιστα και άσκοπα. Και ταυτόχρονα ταλαιπωρεί αναίτια και άδικα ανθρώπους τις γνώσεις και το κύρος των οποίων δεν μπορεί να φθάσει. Ας προσπαθήσουμε όμως να δούμε το ζήτημα και από την άλλη πλευρά. Έστω ότι είναι έτσι και βάσει της σύμβασης δε δικαιούνται ανανέωσης. Αυτό σημαίνει ότι εκλείπει ο λόγος πρόσληψής τους; Ή ότι δεν καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες; Αν δεχθούμε αυτή τη λογική των κομπλεξικών, γλυφτών της εξουσίας και τελικά επιζήμιων για το πολιτικό παρόν και μέλλον υπουργών και διοικητών, τότε απαξιώνουμε το αγαθό της υγείας από μία μόνιμη και σημαντική προτεραιότητα, σε μια γραφειοκρατική έννοια, προσαρμοζόμενη κατά το δοκούν από υπουργικούς σφουγγοκωλάρους.

Το δυστύχημα λοιπόν δεν είναι ότι υπάρχουν τέτοια μυαλά. Το δυστύχημα

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΦΟΠΟΥΛΟΣ

Νευρολόγος

είναι ότι υπάρχουν αυτιά που ακούνε αυτά τα μυαλά.

Και απέναντι στην αγωνία των συναδέλφων τι; Μα η ευγενής τάξη των συνδικαλιστών. Με τα γνωστά αντανάκλαστικά τους. Είναι οι ίδιοι που το καλοκαίρι, προεκλογικά, χάσανε την ευκαιρία-δώρο του Αλογοσκούφη για μονιμοποίηση περισσότερων γιατρών του Ι.Κ.Α. απ' ότι είχαν υπολογίσει αρχικά (ξέρεις με το γνωστό σύστημα, «να το μελετήσουμε ρε παιδιά, τώρα είναι καλοκαίρι, ζέστη, πού να τρέχουμε, κάντε μια επιτροπή, πατάκια, γαριδάκια, φουστίκιαααα...»). Και σαν να μη φθάνει αυτό, είναι και διαιρεμένοι σε 2 συλλόγους, με 2 καταστατικά, με 2 γραμμές, με 2 πολιτικές, με 2 στρατηγικές και κυρίως με λυσσαλέα διαμάχη μεταξύ τους για... τη σωτηρία μας. Αχ ρε Ζαχόπουλε, εσύ πήδηξες νωρίς...

Και μέσα σ' όλα αυτά και τα γνωστά παπαγαλάκια. Μπλε, πράσινα, κόκκινα, ρόζ με βούλες. Να σπέρνουν τον πανικό, καθώς «έγκυρες» πληροφορίες διααρρέουν, «μυστικά» αποκαλύπτονται, «σχέδια» φανερώνονται. Ναι, εγώ σκότωσα τον Καποδίστρια, μου ομολόγησε προχθές ένας φίλος συμβασιούχος. Δεν άντεξε ο χριστιανός και λύγισε μπροστά στις «έμπιστες» πληροφορίες των λιονταριών. Χριστιανοί 0, λιοντάρια 7, προς το παρόν και έχουμε ακόμα δρόμο... Γράφω και αλλάζω συνέχεια το κείμενο, καθώς οι εξελίξεις τρέχουν. Μόλις έφθασε στα χέρια μου το «Σχέδιο Νόμου για την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας». Και μετά με λέτε υπερβολικό... Προβλέπεται άδεια λειτουργίας και σε φυσικοθεραπευτήρια, σε φαρμακεία, σε καταστήματα με ορθοπαιδικά είδη κ.λπ. Τι βλακεία έκανα και σπούδασα. Δε γινόμουνα μανάβης, να νοικιάσω και 3 γιατρούς και να πουλάω μαζί ραπανάκια και κολύρια; Φαίνεται λοιπόν ότι κλινικά νεκρά μυαλά υπάρχουν σε πολλά υπουργεία και σε πολλά επίπεδα. Κρίμα, γιατί όπως μαθαίνω κάποια από αυτά εργάζονται μέσα σε ιατρικούς χώ-

ρους-πολυκλινικές και θα μπορούσαν να τύχουν άμεσης ιατρικής φροντίδας.

Ελπίδα λοιπόν καμιά; Όλοι είναι πουλημένοι; Δεν εμπιστεύεσαι κανένα; ΟΧΙ, δεν εμπιστεύομαι πια καλές προθέσεις, αλλά πράξεις. ΟΧΙ, δεν εμπιστεύομαι πια συλλόγους και παρατάξεις, παρά μόνον πρόσωπα. ΟΧΙ, δεν εμπιστεύομαι οργανισμούς και υπουργεία, παρά μόνον μεμονωμένα άτομα και στελέχη. ΟΧΙ, δεν εμπιστεύομαι εμένα, εσένα, το διπλανό μας. Γιατί εμείς φταίμε για την κατάντια μας. Και αυτό το ξέρουν οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ και οι κάθε λογής διοικούντες. Και το εκμεταλεύονται. Γι' αυτό και με πατάνε, γι' αυτό και σε συντρίβουν.

Εμπιστεύομαι λοιπόν, όπως είπα, συγκεκριμένα πρόσωπα και σε αυτά απευθύνω αυτήν την ανοιχτή επιστολή. Εμπιστεύομαι μέλη του Δ.Σ. του Σ.Ε.Υ.Π.Ι.Κ.Α. και συγκεκριμένο συνάδελφο, που θέλει πραγματικά να λύσει το θέμα των συμβασιούχων. Γιατί ξέρει ότι διακυβεύει πολλά από τα μελλοντικά του όνειρα και στόχους. Εμπιστεύομαι την υπουργό Εργασίας και το πολύ στενό επιτελείο της που έχει αποδείξει και τη θέληση και την αποφασιστικότητα και την αποτελεσματικότητά της. Τελικά αυτή η γυναίκα έχει αυτό που δεν είχαν οι προκάτοχοί της, τσαγανό. Εμπιστεύομαι την πολιτική σκέψη του Διοικητή του Ι.Κ.Α. και όχι τα τεχνοκρατικά λαμόγια. Εμπιστεύομαι το μέχρι τώρα πολιτικά αλάνθαστο κριτήριο του υπουργού Υγείας και όχι τα τρωκτικά που μετακόμισαν και στο νέο κτίριο. Ειδικά σε μια εποχή που τα δειψνά πυκνώνουν και οι πιο μύχιες σκέψεις αρχίζουν να μορφοποιούνται. Και για να μην κρυβόμαστε κύριοι (και κυρίες), εδώ έχουμε πόλεμο και τα ανοιχτά μέτωπα είναι πολλά. Λειτουργήστε επιτέλους με το γνωστό τρόπο σας. Γρήγορα, αποτελεσματικά, πολιτικά ορθά και έντιμα. Διαλέξτε στρατόπεδο και διαλέξτε τώρα! Είναι η μεγάλη ευκαιρία σας να κεφαλαιοποιήσετε πολιτικά κέρδη ή να ρισκάρετε πολιτική απαξίωση, πιθανή εκλογική συρρίκνωση και σίγουρη συντηνιακή αντίδραση σε καίριο τομέα και δύσκολη εποχή.

Γιατί στο τέλος οι καμπάνες θα σημάνουν...